

it del futbol espanyol

de seleccions inferiors

Zubizarreta, Julio Salinas, Baquero o Robert.

mera Divisió amb el club valencià, en què va marcar gols importants, un d'ells en la fase de promoció davant el Deportivo de la Coruña, i va ser a més l'autor del primer gol de la història aconseguit pel conjunt granota a la màxima categoria del futbol espanyol, el 15 de setembre del 1963 a l'estadi de Sarrià. Va anotar quatre gols més aquella temporada, entre els quals destaca el solitari que va decantar el derbi de la ciutat de València a l'estadi de Vallejo. L'etapa del Levante a Primera Divisió es va allargar només una temporada més. Domínguez va anotar sis gols, un d'ells també en el derbi de la ciutat de València que va acabar guanyant el Levante; però tot i marcar gol a la fase de promoció amb el Màlaga, la temporada va acabar en descens, el segon de la seua carrera.

Va seguir un any més amb el conjunt granota a Segona Divisió, en el qual va marcar sis gols més. Al final de temporada va fitxar pel Màlaga, amb qui va jugar del 1966 al 1971, i va aconseguir marcar 31 gols en tres anys i després d'esta etapa plena d'efectivitat, l'equip va aconseguir l'ascens a Primera Divisió. Malgrat aconseguir el seu millor registre en l'elit anotant 13 gols i un doblet davant el Pontevedra, el Màlaga va acabar descendint. En el seu tercer retorn a la categoria de plata, Domínguez va anotar nou gols, però l'equip va acabar novè, i la plantilla va rebre

Ernesto Domínguez en una de les clàssiques alineacions de la UD Levante. Drets: Fernández Blanco, porter, Victorio, Gatell, Calixto, Marañón i Castello. Ajupits: Pons, Domínguez, Torrents, Wanderley i Pepín.

Plantilla del CF Hércules de la temporada 1984/85 amb Jordi Fabregat

moltes crítiques per part de la premsa. Domínguez va decidir penjar les botes, però es va acomiadar per la porta gran amb un partit d'homenatge organitzat pel RCD Mallorca, en el qual va participar el Manchester United del llegendari Bobby Charlton.

L'octubre del 2009, va assistir al Centenari de la Real Federación Española de Fútbol, invitat com una de les llegendes del futbol espanyol, en aquell moment encara únic internacional de la UE Levante.

Les cròniques de l'època el destaquen com un interior d'enllaç que, pel seu futbol ràpid, portava el perill a la porteria contrària en els seus espectaculars avanços, especialment al

contraatac.

Ernesto, que viu amb la seua esposa a Móra d'Ebre, va reconèixer en una entrevista recent, que encara segueix la majoria de partits del Llevant i el Màlaga per televisió.

■ Fabregat, premi a la dedicació

Jordi Fabregat Valmaña va néixer a Tortosa el 4 de desembre de 1961, i va iniciar la seua trajectòria futbolística amb l'infantil del CD Tortosa. Les seues destacades actuacions amb el juvenil van propiciar el seu debut la temporada 1977/78 amb el primer equip amb només 16 anys. La temporada no va ser gaire satisfactòria, però les actuacions del jugador no

van passar desapercbedes per part de diferents clubs de superior categoria. Finalment el Terrassa va apostar més fort pel jugador tortosí, que va romandre amb el club egarenc quatre temporades, fins a confirmar-se el seu fitxatge per part de l'Hércules d'Alacant, en què va disputar també quatre temporades, en una etapa on va jugar a la Primera Divisió i es va consolidar en la posició de lateral, després d'experimentar una transformació, sobre la posició més avançada que havia ocupat en l'etapa al CD Tortosa. L'última temporada a terres alacantines va ser la del descens, ja que després va incorporar-se al Còrdova de Segona Divisió B la cam-

Jordi Fabregat va formar part de la selecció de Txus Pereda en el Mundial sub-20 d'Austràlia

panya 1986/87. L'any següent va començar una altra etapa decisiva per al defensa tortosí al Jerez, on va jugar del 1988 al 1991. En la seua etapa final va estar dos temporades al Yeclano, després de nou al Jerez i CD Tortosa, i CD Sant Fernando.

Va disputar un total de 338 partits oficials entre Primera i Segona Divisió B, dels quals 33 van ser a Primera, on va marcar quatre gols.

■ Amb les seleccions inferiors

Fabregat va ser internacional amb la selecció espanyola en 17 ocasions. En la sub-18 va disputar 10 partits i va marcar un gol, tres partits en la sub-19, 4 en la sub-20, en què va anotar un gol i 2 amb la sub-21.

El jugador tortosí havia jugat assíduament en la selecció espanyola juvenil, i el seleccionador Txus Pereda, el va incloure en la llista de convocats per a disputar el Mundial sub-20 a Austràlia, en què la negativa dels clubs per a cedir els seus jugadors va provocar absències de jugadors importants. El combinat hispà va estar format per Fernando, Vallina, Fabregat, Julià, Alfaro, Lacalle, Alfonso, Reces, Chano, Nadal, Chalo, Marina, Romo, Tolo, Ruiz, Javi i Francis.

El campionat el van disputar setze seleccions dividides en quatre grups, classificant-se per quarts de final els dos primers de cada un d'ells. Espanya va competir al grup C, amb Egipte, Mèxic i Alemanya. En el primer partit el conjunt hispà es va veure sorprès pels egipcis, i no va passar de l'empat a dos gols. Davant Mèxic es va repetir l'empat, en esta ocasió a un gol, i la sorprenent victòria d'Egipte en el partit amb els alemanys mantenia intactes les possibilitats espanyoles de classificació, encara que en el tercer duel, Alemanya es va imposar a l'equip espanyol per 4-2, i posteriorment es va proclamar campiona del Mundial. Fabregat va sortir de titular i va disputar la totalitat de minuts en els tres partits. L'última temporada com a jugador va ser el 1996 al CD San Fernando a Tercera Divisió, en què va disputar la fase d'ascens a Segona B contra Matril, Manchego i Moralo, sense aconseguir l'objectiu.

Després va començar la trajectòria com a entrenador al futbol base del Jerez, i va seguir amb el CD Tortosa, amb el qual va disputar el play-off d'ascens a Segona B la Sènia, Amposta amb dos etapes incloent-hi un ascens a Tercera Divisió, Mar Menor, Rapienca, Conqense, Jumilla, Guijuelo i Arandina.